

ég

az ég csak ami mindig ugyanaz
mert az égre lehet számítani
terpeszkedik leprésel befalaz
maga alá hogy tudjam a helyem
nem csak súly egy akarat is ami
égek és legalább ezer tonna
áttetsző acélbetétes selyem
ma mintha minden égből lenne az
idő a barátok a betonba
öntött formák csupa ég tiszta kék
ez egy ilyen nap ég a türelem
ég a pihenés ég az a tompa
nyomás a fejben ég a tavasz
ég a város ég a ház is ég
a jövő előttem orra esem
a súlyától egy életre elég
ennyi égből összeállt kék mondat
a változatosság kedvéért holnap
lehetne minden föld kivételesen

két lyuk

ki mondta hogy nehéz nem is nehéz
dehogyan nehéz inkább lehetetlen
ahogy az ember magasból lenéz
bénító és vonzó váltakozva
olyan az a két lyuk is két mély kút
az arcon két oszthatatlan egész
féreglyuk más univerzumokba
az űr lélektől lélekig hatol
bár lenne közte letérő tévút
ne kelljen megpróbálni se oda
vissza jutni oda vissza a rész
megosztottságán át az út tiszta por

ezért csak kutyák képeit osztom
meg kisgyerekekét viszont soha
cuki tudom bele kéne férjen
én viszont mindig látom előre
hogy ott van a lehetőség mélyen
a két lyukban az arcukon hőre
keményedő hús lágyuló szigor
mögé rejtve hogy egyszer felnőve
még bántani fognak valamikor